

له ژیر بارانی غه رییدا

حه مه سه عید حه سهن

«تو بلایی روژی بی،
ژنیکی مه لبه ندی هه لمهت و قوربانی
که رهتی پیم بلای
به ساقه ی بالات بم!»
دوستیکم که خه لکی شاره که ی حاجی بو،
وای ده گوت.
نازانم ئاواتی ئه و دوسته م
هه نوو که ش هه ر خه وه یان به دی هاتووه؟
به لام من له میژه کیژیکی بناری باواجی ده ناسم
شه و نییه نه یده مه به ر ریژنه ی به ساقه .

دانپیانان

تیروژی ئه وینت
به جوژی بوونمی سمیوه
من له سه ر سپینه ی چاوانم
ناوی توّم به ده رزیی برژانگم نووسیوه .
شاره زای کوّمه لای زمانم
که چی ئه و کاتانه ی ده مه وئی
نهینیی ده روونم ده ربرم
وشه یه نازانم .
یه که مین دیمانه پاژنه مت پیکاهه ،
تینوومه
چوار ده ورم: سه رابه
ئامیزت: کانیاوه .
ئه گه ر چی پیکه وه نه ژیاوین
ده نگیکی یه زدانی پیم ده لای
بو یه کدی خولقاوین .